

عنوان مقاله:

پالئو بیوژئوگرافی بر اساس نوعی دوکفه ای در کربونیفر زیرین البرز شرقی برش آبرندان (شمال دامغان)

محل انتشار:

نخستین همایش ملی دوسالانه زمین شناسی کوهزاد البرز و دریای خزر (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

مریم ناز بهرام منش تهرانی - استادیار، سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور، دفتر نظارت و ارزیابی

خلاصه مقاله:

با مطالعات دیرینه شناسی و چینه شناسی بر روی حدود 10 برش از پالئوزوئیک البرز شرقی تا البرز غربی و نمونه برداری از ماکروفسیلها در این نواحی منجر به شناخت وضعیت جغرافیای دیرینه در زمان کربونیفر زیرین در این نواحی گردید. از میان 14 برش انتخاب شده، 10 برش دارای ماکروفسیل بودند که بهترین برشها در شمال باختری شهر دامغان به نام برش آبرندان واقع در مختصات جغرافیائی $36^{\circ} 21' N$ و $54^{\circ} 15' E$ است که از غنای فسیلی کاملی برخوردار میباشد و مورد مطالعات دقیق فسیل شناسی قرار گرفت. در میان این تحقیق یک جنس از پلیسیودها برای اولین بار در این ناحیه شناسائی گردید که به صورت سیستماتیک مطالعه شده است. این گونه تحت نام *Hippocardia alborza Hoare & Aghababalu, 2001* که از روستروکونکیده‌های پالئوزوئیک میباشد، تحت عنوان این گونه به نام البرزا نامیده شد. نخستین بار این گونه از رسوبات سازند بهرام (دونین پسین-کربونیفر) ناحیه شمال و شمال خاوری کرمان گزارش گردیده است (آقابابالو، 1999). ظهور این گونه و بررسیهای بازوپایان و میکروفسیلهای این برش به صورت همزمان بیانگر آن است که ایران در زمان کربونیفر آغازین شباهت زیادی به زونهای شمال آمریکا، غرب اروپا و تا حدی پلاتفرم روسیه نشان میدهد تا شباهت به آبهای سرد استرالیا داشته باشد. ناحیه البرز در زمان تورنیزین در عرض جغرافیائی 40° - 45° حاشیه شمالی گندوانا قرار داشته است.

کلمات کلیدی:

روستروکونکید ها، پالئوژئوگرافی، تجمع فسیلی، پلیسی پود، تورنیزین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/964179>

